

Pligtopfyldelse under hyggelige og gode Forhold. Det er en langt bedre Vej at gaa. Og disse Plejehjem trænger i lige saa høj Grad til Støtte og Opmuntring af Staten som Børnehjemmene.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var klar over, at man ikke nu kunde gaa ind paa en almindelig Skolereform. Ogsaa heri er jeg enig med det ærede Medlem, idet jeg mener, at Reformen paa Kirkens og Skolens Omraade maa vente, til den nye Grundlov er traadt i Kraft. Men det ærede Medlem mente til min Forundring, at det nok kunde gaa an at pille lidt ved § 8. Men det er jo det mest kildne Spørgsmaal i dette Øjeblik, og hvordan det ærede Medlem kan mene, at det vilde være rigtigt, at Ministeren tog sig for at foreslaa en Forandring i den paagældende Bestemmelse i Lønningsloven, forstaar jeg ikke. Jeg kan ikke være med til at anbefale Ministeren noget saadant.

Det ærede Medlem kom i samme Forbindelse ind paa at tale om Mangelen paa Seminarister. Det er rigtigt, at der ikke er den Tilgang til Seminarierne, som der har været. Men jeg tror ikke, at § 8 er Skyld deri. Snarere er Grunden hertil de smaa Lønninger, navnlig for Andenlærere. Det er ikke til at undre sig over, at der er mange, der ikke er glade ved at gaa Lærervejen, fordi de kan faa Lov til at sidde i flere Aar som Andenlærere paa den lille Løn af 700—800 Kr. om Aaret. Det ærede Medlem sagde blandt andet, at en Smedesvend økonomisk er bedre stillet end en Seminarist. Ja, det er ikke paa dette Punkt alene, at Forholdet er saadan. Jeg tør sige, at en Murersvend i vore Dage er meget bedre stillet end en juridisk Kandidat med første Karakter, thi denne maa i mange Aar gaa for en saare lille Løn, særlig hvis han vil ind i Centraladministrationen. Han tjener da ikke nær saa meget som en Murersvend. Det legemlige Arbejde synes for Tiden at lønne sig bedre end det aandelige. Det er derfor naturligt, at man er gaaet ikke til egentlige Lønforandringer, men til Dyr-tidshjælp. Det er nemlig rettest under de nuværende Forhold at afvente, hvorledes Situationen vil blive, naar Krigen er forbi, saa at man ikke nu forhøjer de reglementerede Lønninger, men søger at bøde paa Manglerne for Embeds- og Bestillingsmænd ved Dyr-tidsforanstaltninger.

Med Hensyn til § 8 skal jeg i øvrigt kun sige, at det ærede Medlem selv har været med til at stille Forslag om denne

Paragraf. Alle Skoleudvalgets 15 Medlemmer var enige om at indstille denne Paragraf til Vedtagelse, og den blev vedtaget. Og saa vidt jeg ved, er der afskediget 30 Lærere efter § 8, men Lærerforeningens Bestyrelse, som bekæmper denne Paragraf, har erkendt, at af disse 30 Afskedigelser har de 26 været berettigede. Havde vi ikke haft § 8, var de 26 Lærere blevet ved at sidde til Skade for de Børn, som det var dem betruet at undervise. Og det er nu en Gang saaledes, at naar man har givet en Ret, er det ikke let at tage den tilbage. Det vilde sikkert ikke blive modtaget med Velvillie blandt de kommunale Raad, hvis man sagde til dem: Vil I nu sørge for, at § 8 enten hæves eller tildannes paa en saadan Maade, at den Magt og den Myndighed, som med fuldt Overlæg er lagt i de kommunale Raads Hænder, fratages dem. Vi har for et Par Aar siden drøftet det Spørgsmaal i de samvirkende Sogneraadsforeninger, og da viste det sig, at der hos de kommunale Raad ikke var Tilbøjelighed til at gaa til den Ændring, som Danmarks Lærerforenings Bestyrelse ønskede, og som gik ud paa, at de vilde have en Instans udenfor Hjemmene og de kommunale Raad, altsaa enten i Ministeriet eller hos visse Embedsmænd, hvorledes de nu havde tænkt sig Sagen ordnet. Jeg tror derfor, at vi skal lade dette Spørgsmaal ligge og afvente, hvorledes Forholdene udvikler sig.

Men er det rigtigt, hvad det ærede Medlem ytrede, er det altsaa notorisk, at nu vilde Lærerne i deres Harme over § 8 ikke noget Sted i Landet være med til at forberede unge Mennesker til at komme ind paa Seminarierne — jeg ved det ikke, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger det —, da viser Danmarks Lærere en sørgelig Mangel paa Kærlighed til den Skole, de er satte til at virke i, naar de vil hindre Tilgangen til Lærerstanden, hindre, at der overhovedet bliver Lærere til at undervise Børnene i de offentlige Skoler. Det forekommer mig, at Lærerne aldrig maa glemme, at de ikke er til for deres egen Skyld, men for Børnenes Skyld. Det er for at hjælpe Hjemmene og Forældrene med at undervise og opdrage den opvoksende Slægt, at vi har Lærere, og det gør mig ondt, hvis jeg skal tro, at Danmarks Lærere virkelig er blevet saa hidsige i deres Kamp mod § 8, at de vil gøre, hvad de kan, for at der ikke skal komme et tilstrækkeligt Antal Mennesker paa Seminarierne for der at blive uddannet til Lærere